

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 140

гр. Варна, 26.02.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Дарина Ст. Маркова

като разгледа докладваното от Анета Н. Братанова Въззивно търговско дело № 20243001000064 по описа за 2024 година

Производството е с правно основание чл. 258 и следв. ГПК.

Образувано е по постъпила въззивна жалба от С. Н. М. и Т. Б. М., чрез особения представител адв. М. Д. Д. от АК – Силистра, срещу решение №68/30.11.2023г. постановено по т.д.№58/2022 год. по описа на Силистренски окръжен съд, с което съдът е признал за установено по делото, че С. Н. М. и Т. Б. М. дължат на „Юробанк България“ АД, в условията на солидарност, в качеството си на длъжници по Договор за банков кредит HL 79900 от 17.03.2017г., сумите от: 1) 35 294,74лв., представляващи главница по Договора, ведно със законната лихва върху сумата от 11.01.2022 г.; 2) 1 031,20 лв. - мораторна лихва за периода от 22.10.2021 г. до 09.01.2022 г.; 3) 29 лв. - такси за периода 15.11.2021 г. до 09.01.2022 г. и 4) 194,40 лв. – разноси, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 66/01.04.2022 г. въз основа на документ по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист по ч.гр.д. №83/2022 г. на РС - Дулово.

Въззивниците, чрез назначения им по почин на съда особен представител адв. Д., намират за неправилно обжалваното решение, като постановено при допуснати от съда съществени процесуални нарушения, както и необосновано. Навеждат се оплаквания за допуснати от първоинстанционния съд съществени процесуални нарушения нормата на чл. 6, ал. 2 ГПК, в т.ч. за разгледани от съда непредявени от страна на ищеца

претенции и твърдения. Намират решението за постановено в противоречие със събраните по делото доказателства, а правните изводи на първоинстанционния съд за необосновани. Поддържа се възражението за недоказаност качеството кредитополучател на втория ответник по иска – Т. М.. В Договора липсва уговорка за поемане на дълг от негова страна, което да придаде качеството му на „солидарен длъжник“. Т. М. не е подписвал погасителен план.

На самостоятелно основание се твърди наличие на неравноправни клаузи в процесния Договор. Поддържа се, че същият е нищожен на осн. чл. 22, вр. чл. 11, ал. 1, т. 20 и чл. 29 ЗПК, с подробно изложени съображения за това. Договорът е неразбираем, вкл. по отношение качеството на задължените лица.. Клаузата на чл. 27 от договора противоречи на чл.29 ЗПК. В погасителният план не е посочено, че информацията, съдържаща се в него, е валидна само до последваща промяна на лихвения процент или на допълнителните разходи. В допълнение се поддържа, че договорът е нищожен и поради липсата на Общи условия към същия, подписани от всяка от страните, които следва да са неразделна част от Договора за банков кредит.

На следващо място въззивниците считат, че от събраните по делото доказателства не може да се направи извод за редовно обявяване кредита за предсрочно изискуем. Излага съображения за допуснато нарушение императивната разпоредба на чл. 47 ГПК при връчване уведомлението от страна на банката до длъжниците. Оспорва възприетото уведомление от ЧСИ като такова с характер на нотариална покана. В нарушение разпоредбите на чл. 38 ГПК уведомленията до длъжниците не са им изпратени по постоянен адрес, а на посочен от банката такъв.

Доразвива изложените твърдения за наличие на неравноправни клаузи в Договора за кредит касателно определения базов лихвен процент за изчисление дължимите лихви по кредита, като банката едностранно е променяла същия през времето на действие на Договора. При това намира за недоказани от страна на банката твърденията, че сочените договорни клаузи са индивидуално договорени. Счита, че липсва достатъчно предоставена информация за методите на изчисление на съответния лихвен процент, критериите за предвиждане измененията на БЛП, конкретната формула за определяне и на възнаградителната лихва. В заключение твърди

недобросъвестност от страна на банката по арг. на чл. 143 ЗЗП с подробно изложения съображения за това. Счита за приложима в настоящия случай Директива 93/13/ЕИО на Съвета относно неравноправните клаузи в потребителските договори, като цитира и относима практика на СЕС (позовавайки се на решения по дело C-110/14 /т.16 и т.17 от мотивите/ от 19.11.2015 г. и C-74/15 /т.21 -23 от мотивите/).

Поддържа възраженията си касателно трите месечни вноски, блокирани от банката като гаранция за евентуални бъдещи вземания, с размера на които исковата претенция следва да бъде намалена.

Моли съда да отмени първоинстанционното решение, като отхвърли предявените от „Юробанк България“ АД срещу С. Н. М. и Т. Б. М. искове като неоснователни и недоказани.

Въззиваемата страна „Юробанк България“ АД-гр. София, представлявано от прокуриста М.В. и изпълнителния директор П.Д., чрез процесуален представител адв. И. от САК, оспорва изцяло основателността на наведените с жалбата оплаквания за неправилност на решението, респ. за недействителност на Договора. Изрично прави уточнение, че съгласно процесния Договор за кредит приложимият лихвен процент е СОФИБОР, а самата методика за изчисление е ясно и точно посочена в чл. 3 от Договора. Намирайки обжалваното решение за правилно, обосновано и законосъобразно, моли съда да потвърди същото, респ. да остави въззивната жалба без уважение, като неоснователна.

Страните не претендират събирането на нови доказателства във въззивното производство.

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна, чрез надлежно упълномощен процесуален представител, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес от обжалването и отговаря на изискванията на чл. 262 ГПК. Жалбата отговаря и на останалите изисквания на чл. 260, т. 1, 2, 4 и 7 и чл. 261 от ГПК, поради което се преценява от въззивния съд като процесуално допустима и редовна.

Доколкото въззивниците С. Н. М. и Т. Б. М. се представляват от особен представител, назначен по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК, първоинстанционният съд е определил депозит за възнаграждението му в размер на 4 288,88 лв. с ДДС, вносим от „Юробанк България“ АД. Последният е внесен по сметката на

Варненския апелативен съд.

С оглед възражението на ответниците /въззивници/ за липса на надлежно настъпила предсрочна изискуемост на кредита, съдът намира, че по делото следва да бъде назначена ССЕ, която да определи размера на задълженията по договора към настоящия момент. Доказателството е необходимо в случай на евентуална основателност на защитното възражение на ответниците /въззивници/ и е свързано с размера на претенцията, за която въззивният съд е длъжен и служебно да събере доказателства. Събирането на доказателството е обусловено от разрешенията съобразно ТР 8/2017 на ОСГТК, според които в случай, че предсрочната изискуемост не е била обявена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 ГПК, предявеният по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск за установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост може да бъде уважен за вноските с настъпил падеж към датата на формиране на силата на пресъдено нещо.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане въззивна жалба, подадена от С. Н. М. и Т. Б. М., чрез особения представител адв. М. Д. Д. от АК – Силистра, срещу решение №68/30.11.2023г. постановено по т.д.№58/2022 год. по описа на СОС.

НАЗНАЧАВА ССЕ със задача да определи размера на изискуемите задължения по договора за банков кредит във вариант, в който предсрочната изискуемост не е настъпила, като изчисли главница /само падежирани вноски/, мораторна лихва за периода 22.10.2021 год. до 09.01.2022 год., такси и разноски към датата на изготвяне на заключението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Боян Банков при възнаграждение в размер на 500 лева, платими от бюджета на съда.

НАСРОЧВА производството по делото в о. с. з. на 09.04.2024 год. – 14.00 часа, за които дата и час да се призоват страните с препис от определението.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____